

Astăzi, Duminică, 14 Iulie, 2024

Sf. Ap. Achila; Sf. Mc. Iust și Iraclie

Sf. Cuv. Nicodim Aghioritul

Duminica a III-a după Rusalii

(a Sf. Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic)

Romani 5

1 Așadar, fiind noi îndreptățiți din credință, pace avem cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, 2 datorită Căruia am și avut, prin credință, cale deschisă la harul acesta¹ în care stăm și ne lăudăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu². 3 Și nu numai atât, dar și în necazuri ne lăudăm, bine știind că necazul rodește răbdare, 4 iar răbdarea, încercare, iar încercarea, nădejde. 5 Iar nădejdea nu face de rușine, pentru că iubirea lui Dumnezeu s'a vărsat în inimile noastre prin Duhul Cel Sfânt care ni s'a dat.

6 Că'n timp ce noi eram încă neputincioși, la vremea convenită Hristos a murit pentru cei nelegiuți

¹ = Starea de grație; favoarea de a trăi în imediata apropiere a lui Dumnezeu.

² În speranța că la sfârșitul veacurilor ne vom împărtăși de slava lui Dumnezeu.

7 – căci cu greu va muri cineva pentru un drept; și pentru cel bun poate că'ndrăznește cineva să moară –;

8 dar Dumnezeu Își arată iubirea față de noi prin aceea că Hristos a murit pentru noi pe când noi eram încă păcătoși.

9 Cu atât mai mult acum, prin urmare, când suntem îndreptățiți întru sângele Lui, prin El ne vom mântui de mânie³.

10 Că dacă'n timp ce eram vrăjmași ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult, odată împăcați, prin viața Lui ne vom mântui.

Tit 3

8 Cuvântul e vrednic de crezare, și vreau ca aceste lucruri să le spui răspicat⁴, pentru ca cei ce I s'au încredințat lui Dumnezeu să aibă grijă să fie'n frunte la fapte bune.

³ = Mânia Judecății de Apoi.

⁴ = Să le afirmi cu tărie.

Acestea sunt bune⁵ și folositoare oamenilor.

⁹ Dar de întrebările nebunești și de genealogii⁶ și de certuri și de'n crucișările de vorbe asupra legii ferește-te: sunt nefolositoare și deșarte.

¹⁰ Pe omul eretic, după întâia și a doua mustrare îndepărtează-l,

¹¹ Știind că unul ca acesta s'a înstrăinat⁷ și rățăcește'n păcat⁸, osândit de sine însuși⁹.

¹² Când îl voi trimite la tine pe Artemas sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine, la Nicopole, căci acolo m'am hotărât să iernez.

¹³ Pe Zenas legistul¹⁰ și pe Apollo¹¹ trimite-i înainte, și ai grijă să nu le lipsească nimic.

¹⁴ Ai noștri să învețe și ei să fie'n frunte la fapte bune atunci când trebuința o cere, ca să nu fie ei neroditori.

¹⁵ Te îmbrățișează toți cei ce sunt

⁵Sens dublu: bune și frumoase.

⁶Vezi nota de la 1 Tim 1, 4.

⁷Cuvântul original e mai puternic: s'a pervertit; și-a schimbat propria-i natură (asemenea diavolului).

⁸În sensul: continuă să rățăcească fără capacitatea de a-și mai găsi drumul.

⁹ = Cu care nu mai e nimic de făcut.

¹⁰Jurisconsultul Zenas nu ne este cunoscut din alte texte.

¹¹Pentru faimosul Apollo vezi FA 18, 24; 19, 1 și mai ales 1 Co 1, 12; 3, 4-6, 22; 16, 12.

cu mine. Îmbrățișează-i pe cei ce ne iubesc întru credință. Harul fie cu voi cu toți! Amin.

Matei 6

²² Luminătorul trupului este ochiul¹²; deci, dacă ochiul tău e curat, tot trupul tău va fi luminat;

²³ dar dacă ochiul tău e rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care se află'n tine este întuneric, cu cât mai mult întunericul!

²⁴ Nimeni nu poate sluji la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va alipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona¹³.

²⁵ De aceea vă spun: Nu purtați grijă pentru viața voastră ce veți mânca și ce veți bea, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea?

²⁶ Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în hambare, și Tatăl vostru

¹²Metaforă pentru lumina spirituală pe care o izvorăște sufletul; dacă sufletul în sine este întuneric, totul este întuneric.

¹³Mamona: demonul banului, al avariției, al egoismului, al posesiunilor materiale.

Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult altceva decât ele?

27 Și cine dintre voi, purtându-și grija, poate să-i adauge staturii sale un cot?

28 Iar de îmbrăcăminte de ce purtați grijă? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostesc, nici nu torc,

29 dar v'o spun Eu vouă că nici Solomon, în toată slava lui, nu s'a îmbrăcat ca unul din ei!

30 Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin-credincioșilor?

31 Așadar, nu vă îngrijorați spunând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca?

32 – deoarece pe toate acestea păgânii le caută –; că știe Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de toate acestea;

33 ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga.

Ioan 17

1 Pe acestea le-a grăit Iisus; și, ridicându-și ochii la cer, a zis: „Părinte, a venit ceasul. Preamărește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te

preamărească pe Tine,

2 așa cum l-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca El să dea viață veșnică tuturor aceluia pe care l-ai dat.

3 Iar viața veșnică aceasta este: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care l-ai trimis.

4 Eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

5 Și acum, preamărește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea.

6 Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Mie Mi i-ai dat, și cuvântul Tău l-au păzit.

7 Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat, de la Tine sunt;

8 căci cuvintele pe care Tu mi le-ai dat Mie, Eu le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M'ai trimis.

9 Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

10 Și toate ale Mele sunt ale Tale și ale Tale sunt ale Mele și Eu M'am preamărit întru ei.

11 Și Eu nu mai sunt în lume, dar ei în lume sunt, și Eu la Tine

vin. Părinte Sfinte, întru numele Tău păzește-i pe cei pe care Mi i-ai dat, ca ei să fie una, așa cum suntem Noi.

12 Când eram cu ei în lume, Eu întru numele Tău îi păzeam pe cei pe care Mi i-ai dat; și i-am păzit și nici unul dintre ei n'a pierit, decât fiul pierzării¹⁴, ca să se plinească Scriptura.

13 Dar acum Eu vin la Tine și pe acestea le grăiesc în lume, pentru ca bucuria Mea s'o aibă deplină întru ei.¹⁵

Tâlcuire

„De va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat; iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat.”

„Ochi” este numită aici mintea, iar trup întreaga alcătuire a sufletului. Astfel, dacă mintea e simplă, în suflet e lumină; dacă mintea este vicleană, în suflet va fi întuneric. Dar ce este mintea simplă și ce este mintea vicleană? Mintea simplă este aceea care primește tot ce este scris în cuvântul lui Dum-

nezeu cu credința nestrămutată că totul este așa cum se spune acolo: în ea nu este loc pentru nici un fel de vicleșug sau îndoială. Mintea vicleană este aceea care se apropie de cuvântul lui Dumnezeu cu viclenie, cercetând și iscodind cu gând fățarnic. Ea nu poate să creadă de-a dreptul, ci supune cuvântul lui Dumnezeu filozofărilor sale, apropiindu-se de el nu ca un ucenic, ci ca un judecător și critic, verificându-l; iar apoi fie că îl ia în răs, fie că spune cu superioritate: „da, nu e rău”. Acest fel de minte nu are niciodată o atitudine fermă, fiindcă ea nu crede – lucru limpede – în cuvântul lui Dumnezeu, iar filozofările sale sunt totdeauna lipsite de statornicie: azi așa, mâine altfel. Ca atare, în ea nu-s decât îndoieli, nedumeriri, întrebări rămase fără răspuns; nimic nu e la locul său acolo și e silită să umble în întuneric, pe pipăite. Mintea simplă, în schimb, vede totul limpede: pentru ea fiecare lucru are un caracter definit de cuvântul lui Dumnezeu; de aceea, totul este în ea la locul său și ea știe întocmai cum să se poarte în orice împrejurare – umblă, care va să zică, pe drumuri netede, luminate, cu deplina încredințare că acestea duc la ținta cea bună.¹⁶

¹⁴ = Iuda Iscarioteanul.

¹⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din*

an.